

Τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο του μακαριστού Μητροπολίτη Κεφαλληνίας Σπυρίδωνα στην

Ήταν πρώτα και

πάνω απ' όλα, ένας άνθρωπος του Θεού.

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου

Σε κλίμα συγκίνησης και με τη συμμετοχή εκατοντάδων ενοριτών που τον γνώρισαν και τον έζησαν από κοντά, τελέστηκε το τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο του μακαριστού Μητροπολίτη Κεφαλληνίας κυρού Σπυρίδωνα, την Κυριακή 8 Μαρτίου, στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς.

Την ακολουθία τέλεσαν οι Ιερείς του Ναού, στον οποίον ο μακαριστός είχε υπηρετήσει ως προϊστάμενος, με τη συμμετοχή και του Ιεροκήρυκα της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς, Πανοσ. Αρχιμ. Μεθόδιου Κρητικού.

Ο π. Μεθόδιος αναφέρθηκε με ιδιαίτερη συγκίνηση, σεβασμό και αγάπη στο πρόσωπο και τη ζωή του αείμνηστου Ιεράρχη. Όπως τόνισε στην αρχή του λόγου του, όταν τελούμε μνημόσυνα των ανθρώπων του Θεού, η ευλογία εκείνων και οι δικές τους προσευχές, έρχονται και στηρίζουν και εμάς. Επιτυγχάνεται έτσι μια

μυστική κοινωνία ανάμεσα σε εμάς και εκείνους.

Αναφερόμενος στην αγία προσωπικότητα και την ποιμαντική δράση του μακαριστού, ο π. Μεθόδιος είπε χαρακτηριστικά:

«Μαρτυρεί η Θεσσαλονίκη. Μαρτυρεί ο Πειραιάς και ιδιαίτερα τούτος ο Ναός. Μαρτυρεί προπάντων η Κεφαλονιά την οποία ιδιαιτέρως αγάπησε, ως κλήρο δοσμένο από τον Θεό σ' εκείνον, για να τον προσέξει και να τον καλλιεργήσει.

Και πράγματι τον ειρήνευσε, γιατί σε ταραγμένη εποχή πήγε στην Κεφαλονιά. Την ένωσε, την γαλήνεψε, την επισκέφτηκε από άκρου εις άκρον. Και όντως τον αναγνώρισε και τον αναγνωρίζει ως αληθινό πατέρα.»

Ακολούθως, σκιαγράφησε την καθημερινή και ανθρώπινη πλευρά της προσωπικότητας του μακαριστού Μητροπολίτη, που ήταν και το υπόβαθρο όλου του ωραίου έργου το οποίο επιτέλεσε.

Γεννήθηκε σε μια ευλογημένη οικογένεια, του Στέφανου και της Αγγελικής, ανθρώπων ευλαβών που φρόντισαν να μεταδώσουν στα παιδιά τους αυτήν την ευλάβεια, την πίστη και την απλή ευσέβεια. Εκεί μεγάλωσε μαζί με τα αδέρφια του Βασιλική, Ελένη, Μαρία και Δημήτρη. Και αυτά που έλαβε μέσα του, τα κράτησε.

Και ανέφερε ο π. Μεθόδιος:

«Εκείνο το οποίο θέλω να βεβαιώσω, είναι ότι ο Ιεράρχης που μνημονεύουμε ήταν πρώτα και πάνω απ' όλα ένας άνθρωπος του Θεού, γεμάτος καλοσύνη και πηγαία ευγένεια. Διατήρησε μέσα στην καρδιά του την παιδική αθωότητα. Είχε τον αυθορμητισμό και την πηγαία αγάπη ενός παιδιού, με καθαρότητα και αθωότητα.

Είχε και την ευαισθησία. Ήταν άνθρωπος που συλλάμβανε τα πάντα, ένιωθε, αισθανόταν. Κι εκεί που ήταν να στενοχωρηθεί, στενοχωριόταν. Όμως, την στενοχώρια του, την κρατούσε για τον εαυτό του. Και στους άλλους φρόντιζε να μεταγγίζει αισιοδοξία, χαρά και ελπίδα. Και γι' αυτό η παρουσία του ήταν πάντοτε μια διαβεβαίωση της αλήθειας της πίστεως μας. Διότι κυρίως και πρωτίστως, φύλαξε την απλή ευσέβεια και πίστη που έλαβε από τους γονείς του.»

Συνεχίζοντας, τόνισε ότι ήταν ένας άνθρωπος που κατέθεσε την μαρτυρία της αγάπης και της αλήθειας του Θεού και της δυνάμεως της πίστεως. Ένας άνθρωπος ο οποίος πάλεψε με τον εαυτό του, μπόρεσε να τον καθαρίσει και να δώσει ότι καλύτερο είχε στο Θεό και τους αδελφούς του.

Η αναχώρηση του από τον κόσμο αυτό, έθλιψε τις καρδιές μας, είπε με συγκίνηση. Γιατί είναι μια απουσία αισθητή. Ωστόσο, μέσα στην Εκκλησία μας δεν υπάρχουν

νεκροί, διότι «οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων».

Είμαστε λοιπόν βέβαιοι, συνέχισε, ότι μπορούμε να συνεχίσουμε να έχουμε την επικοινωνία μαζί του. Διότι οι άνθρωποι του Θεού ζουν εις τον αιώνα. Και όπως γράφει ο Απόστολος Παύλος, «ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει». Αλλοίμονο αν ο θάνατος μπορούσε να διακόψει τις σχέσεις αγάπης. Αυτό είναι φαινομενικό, επιφανειακό, πρόσκαιρο. Στην πραγματικότητα οι σχέσεις αγάπης υφίστανται και αυτό ζούμε μέσα στο μυστήριο της Θείας Λειτουργίας.

Και κατέληξε ο π. Μεθόδιος:

«Γι' αυτό τελικά, υπερβαίνοντας την θλίψη της καρδιάς μας για τον πρόσκαιρο χωρισμό, δοξάζουμε τον Θεό που πρόσφερε στην Εκκλησία Του και σ' εμάς, τον Μητροπολίτη Κεφαλληνίας Σπυρίδωνα.

Έναν άνθρωπο που έδωσε μαρτυρία σταθερή, ακράδαντη, από νεότητος μέχρι γήρατος. Και ευχόμαστε να του χαρίσει ο Κύριος την ανταμοιβή των κόπων του και να τον δεχθεί πλέον ως συλλειτουργό στο ουράνιο θυσιαστήριο.»

Πηγή: synodoiporia.gr